

นาควคควณณนา (มยา วุจเต)

๘. มารวตถุ. (มยา วุจเต) (๒๓๘)

"อตุณหิตี อิมํ ธมมเทศนํ สตุถา หิมวนตปสฺเส อรณฺณกุกฺกิกายํวิ
หฺรณฺโต มารํ อารพฺภ กเถสิ.

ตสฺมี กิร กเถ ราชานํ มนุสฺเส ปิเพตฺวา (ปฺกคฺลํ) รชชํ
กาเรนฺติ.

อถ ภควา อธฺมมิกราชูนํ รชเช ทณฺฑกรณปิพีเต มนุสฺเส ทิสฺ
วา การุณฺณวเสน เหวํ จินฺเตสิ "(มยา) สกฺกา นุ โข รชชํ กาเรตุํ
อหํ อฆาตยํ อชินํ อชาปยํ อโสจํ อโสจาปยํ ธมฺเมนาติ.มา
โร ปาปิมา ตํ ภควโต ปรีวิตกุกํ ญตฺวา "สมณฺโณ โคตโม "(มยา)สก
กา นุ โข รชชํ กาเรตฺถุนฺติ จินฺเตสิ, อิทานิ รชชํ กาเรตฺถุกาโม ภวิสฺ
สตี, รชชญจ นามेतํ ปมาทญฺจจํ (โหตี), (สมณฺสสฺส โคตมสฺส) ตํ
กาเรนฺตสฺส (มยา) สกฺกา โอกาสํ ลภิตฺถุ; คจฺฉามิ, อุตฺถาหมสฺส ชเนสฺ
สํมิตี จินฺเตตฺถวา สตุถารํ อุปสงฺกมิตฺวา อาห "(ปฺกคฺลํ) กาเรตุํ ภนุ
เต ภควา รชชํ, (ปฺกคฺลํ) กาเรตุํ สุกโต รชชํ อหํ อฆาตยํ อชินํ
อชาปยํ อโสจํ อโสจาปยํ ธมฺเมนาติ.

อถ นํ สตุถา "กึ ปน (ตสฺส) เม ตวํ ปาปิมา ปสฺสตี, ย มํ
ตวํ เหวํ วเทสิตี ญตฺวา, "ภควตา โข ภนุเต จตฺตาโร อิทธิปา
ทา สุภาวิตา, อากงฺขมาโน หิ ภควา หิมวนตํ ปพฺพตราชํ "(อํ
ปพฺพโต) สุวณฺณํ ภเวยฺยาติ อธิมุจฺเจยฺย, ตถจ (ปพฺพโต) สุวณฺณ
เมว อสฺส, อหํปิ โว ธเนน ธนกรณียํ กริสฺสามิ, อิติ ตุมฺहे (ปฺกคฺลํ)
ธมฺเมน รชชํ กาเรสฺสเถตาติ เตน (วจเน) วุตฺเต,

"ปพฺพตสฺส สุวณฺณสฺส ชาตฺรปสฺส เกวลี,๑

ทิวิตาปี นาลเมกสุส'

อิติ วิทูธา สมนํ จเร.

โย ทุกขมทุกฺกจิ ยโตนิทานํ,

กาเมสุ โส ชนฺตุ กถํ นเมยฺย;

อุปธิ วิทิตฺวา `สงฺโคติ โลเก

ตสฺเสว ชนฺตุ วินยาย ลิกฺขเขตติ

อิมานิ คาทาหิตํ สํเวเชตฺวา "อญฺโฆเวย โข ปาปมํ ทว โอวาโท, อญฺโ
 ฌ มม (โอวาโท), ตยา สทฺธิ ฌมฺมสมฺมมฺนตฺนา นาม นตฺถิ, อหํ
 หิ เอวํ โอวทามิตี วตฺวา อิมานิ คาทา อภาสิ

"อตุณฺหิ ชาตฺมฺหิ, สุขา สหยา,

(สทา) ตฺถุจฺจิ สุขา, ยา อิตฺริตฺเรน,

ปฺลฺลํ สฺขํ จีวิตฺสงฺขมฺหิ,

สพฺพสฺส ทุกฺขสฺส สฺขํ ปหานํ.

สุขา มตฺเตยฺยตา โลเก,

อโธ เปตฺเตยฺยตา สุขา.

สุขา สามญฺญตา โลเก,

อโธ พฺรหฺมญฺญตา สุขา.

สฺขํ ยาว ชรา ลีลํ,

สุขา สทฺธา ปติฏฺฐิตา,

สุโข ปญฺญาปฏฺฐิตาโก

ปาปานํ อกรณํ สฺขนฺติ.